

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus HUMANIS. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 3. An alius Sacerdos possit mutare pœnitentiam ab alio iniunctam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

7
Confessor
reacerat
penitentiam
iniungere
pro mortiferis peccatis

Dico Tertio: Sacerdos omnino tenetur penitentiam iniungere penitentiam maxime pro mortiferis, etiam in articulo mortis. Probatur Primo: Quia multi Canones & Concilia id praecipunt, Concilium Trident. sess. 14. cap. 8. sic ait: *Debet ergo Sacerdotes Domini, quantum spiritus & prudentia suggererit, pro qualitate criminum, & penitentium facultate, salutare & convenientes satisfactiones iniungere: ne, si forte peccatis commineant, & indulgentius cum penitentibus agant, leuissima quaedam opera pro grauissimis delictis iniungendo, alienorum peccatorum participes efficiantur, &c.* Probatur Secundo: Quia Sacerdos est Iudex loco Dei, & veluti arbiter inter Deum & hominem: ergo tenetur curare ut parti laese satisfiat: alioquin facit contra suum officium. Probatur Tertio: Quia haec satisfactio pertinet ad integritatem Sacramenti, quae integritas in causa magni momenti, qualis est confessio peccati mortalis, nullo modo potest permitti. Vnde etiam sequitur penitentiam non posse tantum iniungi sub consilio: quia hoc non est iniungere.

Qualem pro venialibus.

Vbi tamen solum est confessio venialium, probabilis est non esse peccatum mortale, si nulla iniungatur satisfactio: quia haec sunt minoris momenti, & ipsa verecundia & humilitas confessionis, potest magna ex parte sufficere. Similiter si constaret peccatum mortale iam penitus esse remissum quo ad culpam, & omnem poenam ex perfectissima quadam contritione esse condonatum. Tunc enim probabilis est Sacerdotem non teneri iniungere satisfactionem: quia illa pars Sacramenti non est tunc necessaria ad perfectam peccati condonationem.

Qualem in articulo mortis.

In articulo autem mortis si poenitens vitur ratione, debet etiam ei aliquid iniungi quod impleat si conualescat. Item potest ei iniungi ut mortem acceptet de manu Dei. Item ut dicat, *In manus tuas Domine, commendo spiritum meum*; vel versiculum aliquem aspiratorium ex Psal. 50. &c. si non vitur ratione, non est necesse quidquam iniungere.

8
Penitentia confessio est praeter ceteris satisfactio.

Dico Quarto: Opera a Sacerdote imposita, sunt magis satisfactoria, quam ea, quae sponte assumuntur. Primo: Quia ex obedientia procedunt. Secundo: Quia ex virtute Clauium nouam quandam vim contrahunt: applicant enim merita Christi tanquam ex opere operato. Vnde etiam reuiscunt. Hinc poenitentes optime sibi consulunt, qui magnas poenitentias pro peccatis mortiferis iniungi sibi petunt.

DVBIVM III.

An alias Sacerdos possit mutare poenitentiam ab alio iniunctam?

9
Superior.

Respondeo & Dico Primo: Superior potest mutare poenitentiam impositam ab inferiore. Ita communiter Doctores. Rationem adfert Sotus, quia ille habet iurisdictionem in inferiorem. Sed haec ratio non vrget: nam inferior Sacerdos secundum eam potestatem, qua iniungit poenitentiam poenitenti, non est cuiquam subiectus, nisi Christo. Vnde tota ratio est rati habitio inferioris, quae semper praesumitur, quando causa immutandi est iusta.

Inferior.

Dico Secundo: Etiam inferior potest commutare ex iusta causa poenitentiam iniunctam a Superiori, praesertim si non fuit iniuncta ob casum referuatum. Ita Victoria qu. 211. Nauarrus c. 26. n. 22. Siluester Confess. 1. qu. 27. & alij. Ratio est: quia confertur esse rati habitio Superioris.

periore, praesertim si non fuit iniuncta ob casum referuatum. Ita Victoria qu. 211. Nauarrus c. 26. n. 22. Siluester Confess. 1. qu. 27. & alij. Ratio est: quia confertur esse rati habitio Superioris.

Dico Tertio: Haec commutatio debet fieri audita confessione priorum peccatorum; alioqui poenitentia, in qua fit commutatio, non erit sacramentalis. Ita Siluester loco citato. Ratio est: quia sine confessione priorum peccatorum non potest ex virtute Clauium iniungere poenitentiam pro illis peccatis, cum illa peccata ipsius iudicio nunquam fuerint subiecta.

Dico Quarto: Superior tamen, qui potest conferre Indulgentias poenitenti, potest eius poenitentiam, vel totam, vel ex parte tollere non audita confessione. Patet ex praxi Ecclesiae. Ratio est: quia potestas conferendi Indulgentias, est potestas absoluendi a poenis debitis interuentu iustae solutionis.

Mutatio solum fiat audita confessione.

Excipe etiam qui potest Indulgentias conferre.

ARTICVLVS II.

Virum flagella praesentis vitae sint satisfactoria?

Respondeo: Esse satisfactoria, si patienter tolerantur. Est fide tenendum, ut patet ex Tridentino sess. 14. can. 13. Sed est

DVBIVM.

An solum ratione actus interioris patientia, sine ista flagella satisfactoria, an per seipsa?

Respondeo & Dico Primo: Flagella, quae ex peculiari Dei prouidentia infliguntur ad puniendam peccata, sunt satisfactoria, non solum ratione interioris patientiae, sed etiam per seipsa. Ita Sotus hic. Medina q. 5. & alij. Victoria q. 207. Sic diluuium, euersio Sodomorum, captiuitas populi Israelitici, punitio Davidis. Vide Hieronymum in c. 1. Nahum, ubi docet luculentè Sodomitas conuersos non sustinuisse castigationem in altera vita.

11
Si flagella sunt immissa ex peculiari Dei prouidentia.

Probatur Primo: Quia idcirco à Deo immittuntur, ut per ea castigentur peccata, & debitum poenae exhauriatur. Sicut dum parens castigat filium, non solum interno actu patientiae, sed ipse dolor satisfacit. Pari ratione, Ideo poenae Purgatorij sunt satisfactoriae, quia à Deo ad hoc infliguntur.

Probatur Secundo: Quia non punit Deus bis in idipsum: Nahum 1. iuxta LXX. in quem locum vide Hieronymum de ijs, qui perierunt in diluuiio & Sodomis. Atqui bis puniret, si post calamitates immisas ad vindicanda peccata, easque toleratas, obligaret hominem ad aliam satisfactionem, vel eam infligeret in Purgatorio, perinde ac si hic castigatus non fuisset.

Probatur Tertio: Quia solutio debiti poenae, nihil aliud requirit, quam ut ipsa poena infligatur & sustineatur; modo is qui patitur, non obmurmuret, saltem mortiferè: requiritur enim status gratiae. Dices: in illa tolerantia flagellorum potius est satisfactio, quam satisfactio. Respondeo: Non facimus vim in nomine Satisfactionis. Tantum volumus debitum poenarum per peccata contractum, minui & consumi haec tolerantia.

222

Dico